

TEKSTEN

TRAUWE ENDE STEIDE, SCAEMTE, OOTMOET

Trauwe ende steide scaemte ootmoet
Wetentheit ende eere
Ghezedich edel wijs ende vroet
Noch haet si duechden meere
Simpel meinder scone ende goet
Dus ickse kennen leere

Lief vutuercoren beilde zoet
Tuwaert ic mi keere

So lanc so meer wat si mi doet
Ich huer tze dienen ghere
Ghelijc der hebben enter vloet
Gheeft si mi zacht ende zere
Daer toe dwinct soe mijns hertzen bloet
Das ich mi dus ghenere
Liefvutuercoren...

Nv nem mi vrouwe in dijn behoet
Want ich das node onbeere
Onstede onzede al aerch ghebroet
Ich al tziyt van mi weere
Gheeft mi te dijnre hulden spoet
So ganstu al mijn dere
Liefvutuercoren...

LUCHT DES EDELS WIUELICS AERT

Lucht des edels wiuelics aert
Als ic di zie ic bem verclaert
Vroilic inde zinnen mijn
Wanneer ich bi di ben verwaert
Eighin vri ende onghespaert
Roofstu vut mi der zorghen pijn
Een wort dire ionst es medicijn
Troost dat al liden can verdriuen
Toocht mi ghenaden wijflic schijn
Ende ic wil v ghestade bliuen

Lief alre liefst vor al dat leeft
Als v ghelieft dat ghi mi gheeft
Van uwen monde een woort allein
Weinsch van vruechden mi aen cleift
Ende wes ic daer om haen ghesneift
Recht eist vergheten groot ende klein
Een onrein dincken ic niet en mein
Trouwe es mijn meenen ende mijn scriuen
Tot in mijn ende in trouwen rein
Ende wilt mi ooc ghestade bliuen

Laes dir ghenoughen vrouwe goet
An di staet al mijn zin mijn moet
Vri eighin steidich ongesceiden

Trouw en standvastigheid, schroom,
nederigheid, rechtschapenheid en
eerbaarheid, zedigheit, adel, wijsheid en
verstand en nog meer deugden heeft ze:
Eenvoud, vriendelijkheid, schoonheid en
goedheit, zo leer ik ze kennen.

Lieve, bevallige, voortreffelijke vrouw
Ik wijd me aan u toe

Almaar meer verlang ik haar te dienen
Hoe ze me ook behandelt
Zoals eb wisselt met vloed
Geeft zij mij vreugde en pijn
Zij verplicht mijn hart ertoe
Dat ik zo moet leven
Lieve voortreffelijke...

Neem mij, vrouwe, onder uw hoede
Want ik heb dat heel hard nodig
Onstandvastigheid, wangedrag, al wat
onbehoorlijk is, houd ik altijd ver van mij
Verleen mij uw gunst
Dan geneest u al mijn smart
Lieve voortreffelijke...
[FW]

Licht van het edele vrouwelijke geslacht,
als ik u zie, dan ben ik als door een licht
beschenen, vrolijk van zinnen.
Wanneer ik onder uw hoede ben,
geheel de uwe, zonder voorbehoud,
dan bevrijdt u me van mijn zorgen.
Een minzaam woord van u is een medicijn,
is troost die alle leed kan verdrijven.
Betoon me genade, vrouwe,
en ik zal u trouw blijven.

Allerliefste lief, die mij liever bent dan al
wat leeft, als u mij uit uw mond één enkel
woord wil geven, dan wordt een overvloed
van liefdesvreugde mijn deel, en wat
voor moeite ik daarvoor heb getroost is
meteen vergeten, of het veel was of weinig.
Oneerbare bedoelingen heb ik niet in de
zin, trouw is wat ik beoog en waarover ik
schrijf, tot aan mijn einde, in zuivere trouw,
en wil mij dan ook trouw blijven.

Neem hier genoeg mee, goede vrouwe!
Mijn hart, mijn verlangen is geheel op
u gericht, geheel en al, standvastig, in

Wiltu mi ionnen dijn behoet
 Eer mi nature steruen doet
 Reinlic wil ic des verbeiden
 Eer ic mi van di liete ontleden
 Ter doot liet ic mi eer ontluiuen
 Tot v wil ic mi geel bereiden
Ende wilt mi ooc...

TSINGHEN VAN DER NACHTEGALE

Tsinghen van der nachtegale
 Can ic niet gheprisen wale
 Noch gheen voghels zanghes rijc
 Jeghens haer di mi te dale
 Heeft ghetoghen tesen male
 In ellenden misselijc.

Haer so moet ic ewelic
 Eyghen wesen, ho soet gheet;
 Nochtan roept si wonderlic:
 Hale mosselkijn al heet,
 Die beste spise die ic weet,
 Dat sijn mosselkin al heet

ALOETTE VOGHEL CLEIN

Aloeette voghel klein
 Dijn nature es zoet ende rein
 So es dijn edel zanc
 Daer dienst u met den here allein
 Te loue om sinen danc

Daer omme bem ic met di ghemein
 Ander voghel willic ghein
 Dan di mijn leuen lanc

Aloeette voghel klein
 Dijn nature es zoete ende rein
 So es dijn edel zanc

Nider boos onreine vilein
 De rouc die es wel dijn compein
 Neemt dien in v bedwanc
 Laet minlic hertzen sijn bi eyn
 Sonder loos beuanc

Aloeette voghel klein
 Dijn name es zoete ende rein
 So es dijn edel zanc

Daer dienst u...

ESPERANCE, KI EN MON QUER

Esperance, ki en mon quer s'embath,
 sentyr me fayt d'amors la tres grant peine

verbondenheid. Wilt u mij uw bescherming
 geven, voordat de natuur mij doet sterven,
 dan wil ik daar in eer en deugd op wachten.
 Eerder dan dat ik mij van u liet sceiden,
 liet ik me van het leven beroven.
 Ik wil mezelf helemaal aan u wijden
en wil mij dan ook...
 [FW]

't Zingen van de nachtegaal
 Kan ik niet prijzen,
 Noch als enig ander vogel zingt
 Voor haar die mij nu,
 ziek van ellende,
 de dieperik in trekt.

Ik moet eeuwig de hare blijven,
 hoe het ook gaat.
 Nochtans roept zij vreemd genoeg:
 'Kom een hete mossel halen,
 de beste spijs die ik weet,
 zijn mosseltjes goed heet!'
 [TB]

Leeuwerik, kleine vogel,
 jouw natuur is lief en zuiver.
 Zo is ook je edele zang.
 Daarmee dien je de Heer alleen
 om hem te loven tot zijn behagen.

Daarom houd ik het met jou.
 Een andere vogel wil ik niet
 dan jou, mijn leven lang.

Leeuwerik, kleine vogel,
 Jouw natuur is lief en zuiver.
 Zo is ook je edele zang.

Kwaadwillige roddelaar, smerige valsaard,
 de roek is een passende metgezel voor jou,
 zorg dat je die te pakken krijgt.
 Gun verliefde herten hun samenzijn
 in alle openhartigheid.

Leeuwerik, kleine vogel,
 Jouw naam is lief en zuiver.
 Dat geldt ook voor je edele zang.

Daarmee dien je...
 [FW]

Hoop die in mijn hart binnengaat,
 Doet mij de diepe smart van Liefde ervaren.

INDESCORT

A discort sont Désir et Espérance,
 Dedens mon cuer ne s'en puelent partir
 Là sont ragagnit liquelz a plus posance;
 Nul pooir n'ai, tout me comment souffrir
 Lur volenté, mais je puis gléir
 Que se ma dame me ne fait de nous l'acort,
 Riens ne puet tant valoir comme la mort.

Désir s'i vot tirer a sa plaisanche,
 Mais Espérance ne s'i veut assentir,
 Ainsi dist: 'Désirs, en quoi astu fianche
 Que veus ensi trestous biens acomplir?'
 Désirs s'émaie et me fait bien sentir
 Que se Fortune ne me aucun déport,
 Riens ne me puet tant valoir comme la
 mort.

ESPÉRANCE, QUI M'ASSEURE

Espérance, qui m'assure
 Joie sans per, vie a mon weil.
 Dous penser, sade nourriture.
 Tres bon eur, plaisant accueil
 Et meint autre grant bien recueil.
 Quant Amours m'a tant enrichi
 Que j'aim dame, s'aten merci.

Et se cest atente m'est dure
 En desirant, pas ne m'en dueil.
 Car le gre de ma dame pure
 Et d'Amours tous jours faire weil.
 Et s'a guerredon sans pareil.
 Ce m'est vis, puis qu'il est ainsi
 Que j'aim dame, s'aten merci.

Car souvenirs en moy figure
 Sa fine biaute sans orgueil
 Sa bonte, sa noble figure.
 Son gent maintieng, son bel accueil.
 Et comment si dous riant oueil
 Par leur attrait m'ont mene, si
 Que j'aim dame, s'aten merci.

PLAYSANCE OR TOST

Playsance or tost a euz vous assemblés,
 Soulas, Plaisance, Deduit, Bel Accueil,
 Jounesce, Liesce, l'amy;
 oiez crier 'Occy, occy' le roussignol:
 joye en aurés

Verlangen en Hoop zijn het oneens in mijn hart; ze kunnen geen afscheid nemen. Ze wedden met elkaar wie het meeste gewicht heeft. Ik heb geen kracht, alles dwingt me ertoe hun wil te ondergaan. Maar ik kan zeggen dat als mijn vrouwe geen akkoord tussen ons maakt, dat niets mij meer kan helpen dan de dood.

Verlangen wenst zich te begeven naar zijn plezier, maar Hoop wil daarin niet toestemmen en zegt: 'Verlangen, waarin heb je vertrouwen, dat je op deze wijze je doel wenst te bereiken.' Verlangen is ontmoedigd en doet me goed begrijpen dat als Fortuna geen medelijden met me heeft, dat niets mij meer kan helpen dan de dood.

[FW]

Hoop, die mij verzekert van vreugde zonder gelijke, van een leven naar mijn wil, van zoet gepeins, smakelijk voedsel, veel geluk, aangenaam onthaal, en veel andere grote voordelen, wanneer Liefde me zo rijk heeft begiftigd dat ik een vrouwe bemin, en dus op genade wacht.

En als dit wachten in verlangen mij zwaar valt, dan treur ik daar niet om. Want ik wil altijd doen wat mijn vrouwe en Liefde van mij verlangen. En toch is er een beloning zonder gelijke, dat is duidelijk, want het is zo dat ik een vrouwe bemin, en dus op genade wacht.

Want herinnering verbeeldt in mij haar exquisite schoonheid die vrij van hoogmoed is, haar goedheid, haar edele gestalte, haar hoofse houding, haar vriendelijk onthaal, en hoe haar zoete lachende ogen me door hun aantrekking ertoe hebben gebracht dat ik een vrouwe bemin, en dus op genade wacht.

[FW]

Plezier! Kom nu vlug samen bijeen:
 Vreugde, Plezier, Amusement, Goed
 Onthaal, Jeugd, Blijdschap, Gezel.
 Hoor de nachtgaal roepen: 'Oci, oci.'
 Jullie zullen er blijdschap in vinden.

Confort prenés, esbatement, le bon, le gent,
s'irés dire a ma dame blanche
que de m'amour li fay present,
entièrement,
en ce moys de may par Playsance

Cest virelay li chanterés,
Soulas, Plaisance, Dedit, Bel Acueill,
Jounesce, Liesce, l'amy;
en lieu de moy, je vous depri,
non cure, m'amour, li presentés.

Playsance...

EN TIES, EN LATIM, EN ROMANS

En ties, en latim, en romans,
Vois à ma dame demandant
La fine amour.
Mais sa response nuit ne jour
Vient tres certes ne tant ne quant.

Souvent li dis: Lief jonchvrauwe,
Ich minne di mit trauwe
Tam dulciter.
Mais la response de la vrauwe
Ne say fors tant mesler auwe
Violenter.

Bien croy que .iii. gros de Brabant
Aroit plus chiére que nul amant
(de grand val)our
mais qu'elle entende ma douleur.
Ainsi me vois aventurant

En ties...

Quant à li parle fait li mauwe
En disant: wiltu mi trauwen
ter vel quater?
Je ly respons: 'Branser (?) vrauwen,
Ne vous entens plus c'une grouwe
veraciter.'

Ainsi s'en va de moi moquant,
einsi me va esbaisant
celle qu'avour;
mais si je puis avoir s'amour,
je canteray en deduisant:

En ties...

Geniet van vreugde en ontspanning,
goed en hoofs; en ga mijn mooie
vrouwe zeggen dat ik haar mijn liefde
ten geschenke geef, heel en al, in deze
meimaand door toedoen van Plezier.

Zing haar dit virelai, Vreugde, Plezier,
Amusement, Goed Onthaal, Jeugd,
Blijdschap, Gezel;
ik vraag jullie, schenk haar in mijn plaats
Mijn hart, mijn liefde.

Plezier...
[FW]

In het Diets, in 't Latijn, in het Frans
Ga ik aan mijn dame vragen of ik haar op
hoofse manier mag beminnen.
Maar is 't 's nachts of overdag, haar
antwoord komt zeker niet nu en niet straks.

Ik zeg haar vaak: 'Lieve jonkvrouw,
Ik bemin je trouw,'
Zo zoetjes.
Maar het antwoord van madame
Kan niet...?... 'ouwe'.
Op ruwe wijze.

Ik geloof dat drie Brabantse munten
Waardevoller zouden zijn dan eender welke
waardige minnaar
Mocht ze mijn liefdespijn verstaan.
Zo zie ik me verplicht terug op pad te gaan...

In het Diets...

Wanneer ik met haar spreek geeft ze me de
mouw
En zegt: 'wil je dan met me trouwen?'
Drie of vier keer.
Ik antwoord haar: 'Brabantse(?) vrouwen,
Ik versta jullie niet meer dan een grauwe,
Werkelijk.'

Zo gaat ze er, mij uitlachend, vandoor,
Zo zet ze me perplex,
De vrouw die ik aanbid;
Maar als ik ooit haar liefde kan krijgen
Zal ik daarom zingen...

In het Diets...
[TB]

GOD GHEUE ONS EENEN BLIDEN WERT

God gheue ons eenen bliden wert
So sijn de gasten vrolic io
Die altoos blidelic ghebert
So moochi ganslijch wesen vro
Ach lieue her wert nu doe also :

Waer dranc nye man so goet ghelach
Vp dat die wert es zorghe nuijt
So wilwi comen alden dach
Van nuchtens toter vespertijt
Dese wert moet sijn ghebenedijt
Hine acht des truerens niet een stro
God gheue ons eenen bliden wert...

Wael op laet ons dan vrolic sijn
Want ons die wert veil vruechden gan
Wi drinken hier so goeden wijn
Wat souden wi noch besceiden dan
God gheue hem heil . diet ons vorvan
Sijn leuen lanc met vruechden ho
God gheue ons eenen bliden wert...

Scinc in . scinc in . den duitscen traen
Die luden doet so suetzen clanc
Wi willen truerens auelaen
Ach vruechden nemmermeer verganc
Die ons benijdt hi hebbe ondanc
Ic wilde hi zate . in ierico .
God gheue ons eenen bliden wert...

EER ENDE LOF HEB D'AVENTUER

Eer ende lof heb d'aventuer
Dat ic gheroepen bin ter muer
Daer Orpheus bewaert den tin;
Al ist mi zeer ghe worden zuer,
Nochtan verblijdt na der natuer
So is mi beid hert ende sin.
Dat is nu een wel zoet ghewin.
"Och hoert vaer in
In al volmaecter vrolicheit!"
Daer ic toe wesen wil bereit,
Blivende sijn ghetru ghesworen
Mit allen die hem toe behoren.
Want hi wael weet ende hi wel kint
hoe dat die sine sijn ghesint.
En vrolic kint.
Wilc hi mit goeder herten mint.
Dat begherd hi
Vrolic ghegroet hebben van mi.
Danc hebt.
Daer toe bin ic gheneghen:
Vrou, sijt ghegroet van sinen weghe.

God geve ons een blijde waard,
– dan zijn de gasten vrolijk, ja –
die zich altijd van zijn blijde kant laat zien,
dan mogen wij heel en al vrolijk zijn!
Ach, lieve heer waard, wees dat dan ook.

Waar werd ooit zo gezellig gedronken,
als wanneer de waard zonder zorgen is?
Dan willen we hier de hele dag door komen,
van 's ochtends tot aan de vespers.
Moge deze waard alle geluk ten deel vallen:
aan treurigheid heeft hij het land.
God geve ons een blijde waard...

Welaan, laat ons dan vrolijk zijn,
aangezien de waard ons veel vreugde gunt.
We drinken hier zulke goede wijn,
wat hoeven we daar nog meer over te
zeggen dan: 'God geve hem heil die het
voor ons verwierf, zijn leven lang in grote
vrolijkheid?'
God geve ons een blijde waard...

Schenk, schenk het Duitse vocht,
dat zulk een zoete klank doet klinken.
Wij willen droefheid uitbannen.
Ach vreugde, ga nooit voorbij!
Wie ons benijdt, die bekijkt het maar.
Ik zou willen dat hij in Jericho zat.
God geve ons een blijde waard...
[FW]

Fortuna weze geprezen
dat ik geroepen ben naar de muur,
waar Orpheus op wacht staat.
Al is het mij duur te staan gekomen,
toch ben ik nu blij
in hart en ziel.
Dit is aangename winst voor mij:
'Ach, luister, kom binnen
in volmaakte blijdschap.'
Daartoe ben ik graag bereid
en blijf zijn gezworen dienaar,
net als al degenen die bij hem horen.
Want hij weet zeer goed,
hoe zijn aanhangers gezind zijn.
Hij wil dat ik
een vrolijke vrouw,
die hij van harte genegen is,
op blijde wijze groet.'
Dank daarvoor.
Daartoe ben ik zeer genegen.
'Vrouwe, wees gegroet van zijnentwege.'
[FW]

JE VIVROIE LIEMENT

Je vivroie liement,
Douce creature,
Se vous saviés vraiemment
Qu'en vous fust parfaitement
Ma cure.

Dame de meinteing joli,
Plaisant, nette et pure,
Souvent me fait dire: 'aymi'
Li maus que j'endure
Pour vous servir loyaument.
Et soiés seüre
Que je ne puis nullement
Vivre ainsi, se longuement
Me dure.
Je vivroie liement...

Car vous m'estes sans mercy
Et sans pitié dure,
Et s'avés le cuer de mi
Mis en tel ardure
Qu'il morra certainement
De mort trop obscure,
Se pour son aligement
Merci n'est procheinement
Meüre.
Je vivroie liement...

MELANCOLIE DWINCT MI DE ZINNE

Melancolie dwinct mi de zinne
Allein up ein ende anders gein
Reinre wesen van beghinne
Ic [nie verz]inde dat dit ein
Et es alst was mi bliuet reyn

Mi en rouc w[at w]ene ic ghewinne
Als ic v zie v lieflic grein
Recht bezouc doet dat ict kinne
In trouwen rein niet als vileyn
Et es alst was mi bliuet reyn

Met steiden bliuic vaste hier inne
Alle uruecht es mi te clein
R[ouct] soe mijn[s niet wien] ic minne
In hopen vindic bate allein
Et es alst was mi bliuet reyn

Mijn trouwe es vast mijn ontrauwe dinne
Arech es met mi onghemein
Rouct mijns mijns hertzen coninginne
Ic houdu ouer capiteyn
Et es alst was mi bliuet reyn
Melancolie dwinct mi die zinnen...

Ik zou vrolijk leven,
zoet schepsel,
mocht jij je goed realiseren
dat in jou het perfecte
geneesmiddel (voor mijn pijnen) ligt.

Dame met knap voorkomen,
elegant, verzorgd en zuiver,
dikwijls doe je mij zeggen: 'ocharme ik'
De pijnen die ik verduur
om u trouw te dienen.
En wees er maar zeker van
dan ik niet veel langer
op deze manier
kan voortleven.
Ik zou vrolijk leven...

Want u bent genadeloos
en zonder mededogen,
en als je mijn hart
zo doet branden
dat het een duistere
dood zal sterven
en ik sterf zeker
als er niet gauw
verlichting komt.
Ik zou vrolijk leven...
[FW]

Melancholie dwingt me mijn gedachten
te richten op één enkel persoon, en op
niemand anders. Een zuiverder wezen dan
dit ene beminde ik nooit.
Het is zoals het was, ik blijf zuiver.

Het kan me niet schelen welk verdriet
me treft, zolang ik u zie, lieflijk juweel.
Oplettende waarneming maakt dat ik weet
dat ze heel en al trouw is, en niet laaghartig.
Het is zoals het was, ik blijf zuiver.

Standvastig blijf ik hierbij.
geen enkele vreugde is mij genoeg.
Als zij die ik bemin, geen acht op mij slaat,
dan put ik alleen kracht uit hoop.
Het is zoals het was, ik blijf zuiver.

Mijn trouw is onwankelbaar, mijn ontrouw
onbestaande, kwaadaardigheid is mij
vreemd. Sla acht op mij, koningin van mijn
hart, ik beschouw u als mijn gebiedster.
Het is zoals het was, ik blijf zuiver.
*Melancholie dwingt me mijn gedachten te
richten...*
[FW]

ORLOF, VRAUWE, ENDE IC MOET GAEN!

Orlof, vrouwe, ende ic moet gaen!
 Al wil ich bliven, ic en mach.
 Dies moet de hertze mijn ontfæen
 Groot verlanghen nacht ende dach.
 Nochtan so gheeft mi goet verdrach
 Tverwaren dijre eerlicheit.
 Adieu, mijn hoogste vroylieheit!

Al sceidic, lief, int zien van dir,
 Herte no zin ne blijft bi mir.
 Dan can di ummer niet ontvlien.
 Adieu, ic sal u varinc zien!

Niet langher dan ich bi dir bin,
 Sone es mijn hertze in mijn bedwanc.
 Daer toe so es mijn moet, mijn zin
 Al dijn, ende blijft mijn leven lanc.
 Het dient al, vrouwe, om dinen danc,
 Ghedochte, redene ende besceit.
 Adieu, mijn hoogste vroilicheit!
Orlof, vrouwe...

Ghewerdicht, vrouwe, up rechte omoet
 Dattu mich neims in dijn ghedacht.
 Ic ne liete u om gheen goet,
 Al waert ooc wel in mijnre macht.
 Om di so peinsic dach ende nacht,
 Ende eewich sal, hoet mi vergeheit.
 Adieu, mijn hoogste vroilicheit!
Al sceidic, lief, int zien...
Orlof, vrouwe...

SO WIE BI NACHTE GHERNE VLIECHT

So wie bi nachte gherne vliecht,
 Hi slacht den huwerhane,
 Die hem sdaeghs uten oghen doet.
 Ruste ende pæis hem dickent liecht
 Van vele bi nachte te gane.
 So wie bi nachte gherne vliecht,
 Hi slacht den huwerane.
 Sijn zanc, zijn roup, dats: 'waen bedrieght!'
 Dies scuwet hi zonne ende mane.
 Lanteerne ende keerze ware hem goet!

So wie bi nachte gherne vliecht....

Vaarwel, vrouwe, ik moet nu gaan!
 Ik wil wel blijven, maar kan niet.
 Daarom zal mijn hart nu vol ongeduld zijn
 Dag en nacht.
 Maar het behoeden van je eerbaarheid
 maakt het draaglijk voor mij.
 Adieu, mijn grootste vreugd!

Al moet mijn blik je loslaten,
 mijn hart noch mijn verstand blijven bij
 mij, want die kunnen jou nooit verlaten.
 Adieu, ik zal u spoedig zien.

Alleen als ik bij je ben,
 heb ik controle over mijn hart.
 Daarom is mijn gemoed en mijn verstand
 geheel de jouwe, en dat blijft zo, mijn
 leven lang. Alles dient om jouw dank te
 verwerven: gedachten, verstand en inzicht.
 Adieu, mijn grootste vreugd.
Vaarwel, vrouwe...

Wees zo goed, vrouwe, op hoop van genade,
 dat u aan mij denkt.
 Ik zou u voor geen geld verlaten,
 gesteld dat dat enigszins in macht lag.
 Aan jou denk ik dag en nacht
 en dat voor eeuwig, wat er mij ook
 overkomt. Adieu! Mijn grootste vreugde!
Al moet mijn blik....
Vaarwel, vrouwe...
 [TB]

Wie 's nachts graag uit jagen gaat,
 is als de uil,
 die zich overdag verschuilt.
 Het ontbreekt hem dikwijls aan rust en
 vree door al dat dat nachtbraken.
 Wie 's nachts graag uit jagen gaat,
 is als de uil. Zijn zang, zijn kreet is: 'waan
 bedriegt!' daarom schuwt hij zowel zon als
 maan. Lantaarn- en kaarslicht is voor hem
 goed genoeg!

Wie 's nachts....
 [TB]

VAER WECH, GHEPEINS

Vaer wech, ghepeins
 Dattu ye quaems in mijn ghedacht
 Du bist vort an van mi ontzeit
 Ende ic ontsegghe al dijn gheslacht
 Vaer wech
 Vaer wech ende vlie van mi ghereit
 Dune laets mi rusten dach no nacht

Dv haens ghebrant met onbesceit
 Mijn herte ende al mijns zinnescracht
 Mi dwinct so zere dijn aerbeit
 In haen no vruecht no vruechden macht
 Vaer wech
 Vaer wech ende doe van mi ghesceit
 Dune laets mi rusten dach no nacht

Ach groen nu zi mijn omme cleit
 Want ich mi nie so moede en vacht
 Helpstu mir niet soot mir nu steit
 So werdic zaen gheuanghen bracht
 Vaer wech
 Vaer wech . helf . god om vroilicheit
 In can gherusten dach no nacht

MIJN HERTZE EN CAN VERBLIDEN NIET

Mijn hertze en can verbliden niet
 Als soe niet vroilic up mi ziet
 In wien ic vruechden aen bespiet
 Elpt mi of ic uerderue

Mi ne can geholpen wijf no man
 Als soe mi genre hulpe ne ian
 Ic moet van rauwen dwinen dan
 Et es aldus mijn erue

Mijn lief es leet mijn heyl verdriet
 Aldus ende wers es mi ghesciet
 Ic biddu urauwe ghedinct mijns yet
 Eer ic van rouwen sterue

Meerre uruecht nie man ghewan
 Als ic u vroylic scauwen can
 In can ghesceiden niet daer van
 Eenparich ic mi kerue

Met vruechden zinghen een vroylic liet
 Allen rouwe van mi vliet
 In hopen wes ghi mi ghebiet
 Elpt mi of ic bederue

Mijn hertze en can verbliden niet...

Scheer je weg, Gepeins! God moge je verdoemen, dat je ooit in mij opkwam.
 Van nu af aan verklaar ik je de oorlog, aan jou en aan je hele geslacht.
 Scheer je weg!
 Scheer je weg, maak dat je wegkomt: je laat mij geen rust, dag noch nacht.

Je hebt mijn hart en al mijn geestkracht op een schandelijke wijze opgebrand.
 De pijn die je me aandoet, drukt zo zwaar op me dat ik noch vreugde, noch de kracht tot vreugde heb. Scheer je weg!
 Scheer je weg, neem je congé: je laat mij geen rust, dag noch nacht.

Ach laat mijn mantel nu groen wezen, want ik heb mij nog nooit zo moegestreden.
 Help jij mij niet, dan word ik – zoals ik er nu voorsta – spoedig gevankelijk weggebracht. Scheer je weg! Scheer je weg! Help, God, mij aan vrolijkheid! Ik vind geen rust, dag noch nacht.
 [FW]

Mijn hart kan geen blijdschap vinden, als zij niet vrolijk naar mij kijkt, degene in wie ik vreugde heb bespeurd.
 Help mij, of ik ga ten onder.

Geen man of vrouw kan mij helpen, als zij mij geen hulp gunt.
 Ik moet dan van rouw wegwijnen, dat is dan mijn erfdeel.

Mijn lief is leed, mijn heil verdriet, dat en erger is mij overkomen.
 Ik smeeke u vrouwe, bekommer u om mij, voordat ik sterf van verdriet.

Niemand heeft ooit meer vreugde genoten dan wanneer ik u met blijdschap kan zien.
 Ik kan daar niet van loskomen, ik kerf aldoor in mijzelf.

Help mij met vreugde een vrolijk lied te zingen: 'Alle rouw vlucht van mij weg door hoop, wat u mij ook opdraagt'
 Help mij, of ik ga ten onder.

Mijn hart kan geen blijdschap vinden...
 [FW]